

Odluka:

PŽ 7075/2015-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 7075/2015-3

Datum odluke: 18.11.2015

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

70. PŽ-7075/15-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Mirte Matić, sutkinje izjaviteljice i Ivane Mlinarić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom B. d.o.o. u stečaju, OIB B1, A1, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika L. d.o.o., A2, kojeg zastupa punomoćnica J. M., odvjetnica u Zagrebu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-170/12-76 od 29. srpnja 2015., u sjednici vijeća održanoj 18. studenoga 2015.

riješio je

Odbija se žalba razlučnog vjerovnika L. d.o.o., Zagreb, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-170/12-76 od 29. srpnja 2015. u točki II. izreke.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj St-170/12-76 od 29. srpnja 2015. u točki II. izreke pozvan je kupac L. d.o.o. A2, da pod prijetnjom zakonskih posljedica uplati razliku cijene u iznosu od 127.021,88 kn u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi (sadržanog u točki I. izreke istoga rješenja) na prolazni depozit suda otvoren kod H. P. B. d.d. s time da dokaz o tome dostavi sudu, dok će se ostali iznos kupovnine prebiti s dijelom osigurane tražbine kupca kao razlučnog vjerovnika.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud tako odlučio na temelju odredaba čl. 170. st. 1. i 2., čl. 164.a, čl. 164. st. 4. i 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12

i 133/12; dalje: SZ) te čl. 100. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08) budući da je nekretninu kupio razlučni vjerovnik.

Razlučni vjerovnik L. d.o.o., Zagreb, podnio je žalbu protiv točke II. izreke predmetnog rješenja zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da ovaj sud ukine rješenje u pobijanom dijelu i predmet vrati u tom dijelu na ponovan postupak.

U žalbi u bitnome navodi da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP) budući da je izreka pobijanog dijela rješenja nerazumljiva i proturječna razlozima rješenja, kao i da su razlozi navedeni u rješenju proturječni samom sadržaju pravnog propisa, te postoji proturječnost između samih razloga navedenih u pobijanom dijelu rješenja. Pored navedenog, smatra i da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo, odredba čl. 170. SZ-a. U vezi primjene odredbe čl. 170. st. 1. SZ-a žalitelj smatra da sud uopće nije iznio razloge o visinu troška stečajnog postupka u iznosu od 36.318,80 kn, kao i razloge u odnosu na stvarne troškove priznate sukladno odredbi čl. 170. st. 2. SZ-a u iznosu od 90.703,08 kn.

U odgovoru na žalbu stečajni dužnik je u cijelosti osporio žalbene navode kao neosnovane.

Žalba nije osnovana.

Rješenje je u pobijanom dijelu na temelju odredaba čl. 365. i čl. 381. ZPP-a, u vezi s čl. 6. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

U konkretnom slučaju, nekretnine stečajnog dužnika prodane su u stečajnom postupku i pravomoćno su dosuđene razlučnom vjerovniku L. d.o.o. kao kupcu koji je te nekretnine stekao za cijenu u iznosu od 726.376,00 kn. Nadalje, utvrđeno je razlučni vjerovnik ima u zemljišnim knjigama upisano osiguranje tražbine u iznosu od 637.000,00 kn, dok u zemljišnim knjigama nije upisano osiguranje tražbine s osnove kamata, tako da neosnovano žalitelj tvrdi da nisu izneseni razlozi o tome zašto mu nije priznato da ima razlučno pravo u odnosu na kamate.

Nakon što stečajni sudac u stečajnom postupku unovči stvar (ili pravo) na kojem postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, on će iz iznosa ostvarenog prodajom: 1. namiriti troškove unovčenja obračunate prema pravilima iz čl. 170. SZ-a; 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu predviđenom pravilima ovršnog postupka; 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika (čl. 164.a st. 3. SZ-a).

Dakle, u slučaju prodaje stvari stečajnog dužnika na kojoj postoji razlučno pravo u stečajnom postupku, prvenstveno se namiruju troškovi unovčenja stvari, a nakon toga troškovi utvrđenja tražbine. Obveza namirenja troškova utvrđenja tražbine proizlazi iz odredaba čl. 164.a st. 3. i čl. 170. st. 2. SZ-a. Obveza namirenja troškova utvrđenja tražbine proizlazi iz odredbe čl. 170. st. 1. SZ-a.

Odredbom čl. 170. st. 1. SZ-a propisano je da se troškovi utvrđenja tražbine, koji obuhvaćaju troškove utvrđenja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu određuju u paušalnom iznosu od 5% od utška, dok je u st. 2. propisano da se troškovi unovčenja određuju u paušalnom iznosu od 5% od utška. Ako su stvarni nastali troškovi znatno viši ili znatno niži, odredit će se u stvarnom iznosu.

Troškovi unovčenja stvari (čl. 170. st. 2. SZ-a), osim troškova koji su u vezi s prodajom (procjena nekretnine, oglas o prodaji, itd.), jesu i svi drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar. Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojima postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali povodom i radi tih stvari radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari, i to razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari.

Suprotno žalbenim navodima pravilno je prvostupanjski sud iz dobivenog utška sukladno odredbi čl. 170. st. 1. SZ-a

izdvojio paušalni iznos od 5%, odnosno iznos od 36.318,80 kn budući da je ostvareni utržak iznosio 726.376,00 kn.

Prvostupanjski sud je odredio troškove unovčenja stvari (čl. 170. st. 2. SZ-a) u njihovoj stvarnoj visini od 90.703,08 kn. Naime, iz obrazloženja rješenja jasno proizlazi da troškovi u iznosu od 90.703,08 kn obuhvaćaju troškove nagrade stečajne upraviteljice u bruto iznosu od 72.511,49 kn (sukladno čl. 4. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima, „Narodne novine“ broj 189/03), troškove osiguranja stečajne upraviteljice u iznosu od 2.628,00 kn pri čemu se sud pozvao na dokaz na listu 238. spisa koji se odnosi na račun koji je E. O. d.d. ispostavio na ime premije osiguranja stečajne upraviteljice u razdoblju od 9. srpnja do 9. rujna 2014. Nadalje, obuhvaćaju troškove računovodstva u iznosu od 5.000,00 kn za koje sud doduše nije naveo razloge kako je utvrdio njihovu visinu. Međutim, ovaj sud je na temelju isprava u spisu, a primjenom odredbe čl. 373.a st. 1. i 3. ZPP-a utvrdio da se radi o troškovima naknade za knjigovodstvene usluge pružene od strane Z. M., vlasnice obrta za knjigovodstveno računovodstvene usluge za koje je i ispostavila stečajnom dužniku račun u iznosu 5.000,00 kn. Pored navedenog, ti troškovi obuhvaćaju i troškove procjene stana u iznosu od 1.300,00 kn koji su kao što to proizlazi iz spisa plaćeni društvu C. d.o.o., 15. ožujka 2013., te troškove procjene zemljišta. Naime, iako je prvostupanjski sud ocijenio da u troškove unovčenja stvari ulazi i trošak procjene zemljišta, propustio je naznačiti visinu tih troškova, pa je ovaj sud utvrdio visinu toga troška primjenom odredbe čl. 373.a st. 1. i 3. ZPP-a na temelju isprava u spisu koje je dostavila stečajna upraviteljica, i to računa broj 275 od 20. prosinca 2014. ispostavljenog od strane stalne sudske vještakinje za građevinarstvo za izrađeni elaborat procjene vrijednosti nekretnine (list 243. do 252. spisa). U stvarne troškove ulaze i troškovi pričuve i upravitelja zgrade u iznosu od 5.860,50 kn, što je utvrđeno na temelju izvadaka R. S. d.o.o., troškovi vode prema računima ispostavljenima od V. K. d.o.o. u ukupnom iznosu od 544,44 kn te troškovi komunalnih naknada, naknada za plin i uređenje voda, u ukupnom iznosu od 1.359,09 kn.

Slijedom navedenog, valjalo je odbiti žalbu i potvrditi rješenje u pobijanom dijelu (čl. 373.a st. 1. i 3. u vezi s čl. 6. SZ-a).

U Zagrebu 18. studenoga 2015.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, v.r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik
BRANKICA CURMAN